

διασκεδάσω, πρόσληψα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μύρμηκα, ὅστις, φέρων κόκκον σιταρίου μεγαλύτερον ἑαυτοῦ ἀέβαιεν ὑψηλόν τινα τοῖχον. Ἠρίψα τοὺς ἄλῳνας, ὅσους ἔκαμε διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ. Ὁ κόκκος ἔπεν εἰς τὴν γῆν ἐξήκοντα ἐννέα φορές· ἀλλὰ τὸ ἔντομον ἐπέμενε, καὶ τὴν ἐδόρηκηστον φερὰν ἐφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν, τὸ θέαμα τοῦτο, μ' ἐνέαδρυνε, καὶ ἀπὸ τότε ὡς μάθημα μ' ἐχρησίμεισε.

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ ΠΑΘΥΤΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Ὁ Κράσσος εἶχε κτηματικὴν περιουσίαν ἴσπν μὲ 180.833,296, γρόσια, ἐκτὸς τῆς μεγάλης ποσότητος τῶν χρημάτων καὶ δούλων καὶ τῆς κινητῆς περιουσίας, λογιζομένης εἰς ἴσπν ποσότητ᾽ αὐτὸς ἐσυνείθεε νὰ λέγῃ, ὅτι πολὺς ὅστις δὲν εἶχε κατάστασιν νὰ βαστάξῃ ἕνα στρατὸν ἢ ἕνα λεγεῶνα, δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ πλουσίου. Ὁ φιλόσοφος Σενέκας εἶχε 271,250,000, γρόσια, τόσα δὲ εἶχε καὶ Πάλλας ὁ ἀπελευθερὸς τοῦ Κλαυδίου. Λένταιλος ὁ μάντις εἶχε 361,666,704, γρόσια. Ὁ Κ. Καικιλίος Κλαυδίου Ἰσίδωρος, μοιροῦντι εἶχεν ἀπολέσει ἰκανὸν μέρος τῆς περιουσίας του εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐκληροδότησε 4,116 δούλους 3600, ζεύγη βοῶν, 257,000 ἄλλων βοσκιμάτων, καὶ εἰς μετρητὰ, 54,238,800, γρόσια.

Ὁ Αὐγустος ἔλαβεν ἀπὸ τὰς διαθέκας τῶν φίλων του, 3,616,666,704, γρόσια. Ὁ Τιβερίος ἀπεθάνων ἀφῆκε, 2,141,250,000, γρόσια τὰ ὅποια κατεδάπνυνται, ὁ Καλιγούλας, εἰς ὀλίγωτερον τῶν 12 μνηνών. Ὁ Οὐσπενιανὸς ὅτε ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἐξετίμησεν ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους εἰς 36,166,666,704, γρόσια. Τὰ χρῆματ' αὐτοῦ ἀνέβαινον εἰς 63,291,648 γρόσια.

Ὁ Καίσαρ, πρὶν ἂν ἔξῃ χαμικίαν δημόσιον θέσιν, ἐχρῶσται 1,300 τάλαντα ἢ 28,210,000, γρόσια, ἀφού δὲ διωρίσθη στρατηγὸς τῆς Ἰσπανίας, εἶπε πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκτῆς Ῥώμης, ὅτι τοῦ ἔλειπον 226,041,648 γρόσια, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ τίποτα. Ὅτε πρῶτον ἐμύζηνεν εἰς τὴν Ῥώμην, κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ταμεῖον 122,749,648 γρόσια, ἔφερε δὲ εἰς αὐτὸ πρὸς τὰ τέλη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὑπὲρ τὰ 542,500,000 γρόσια· λέγεται ὅτι ἠγόρασε τὴν φιλίαν τοῦ Κουρίωνος διὰ 54,248,776, γρόσια, τὴν δὲ τοῦ Α. Παύλου διὰ 1,500 τάλαντα ἦτοι περίπου 31,304,000, γρόσια.

Εἰς τὰς Ἰδαις [*] τοῦ μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῦ Κ. Καίσαρ ἐδολοφονήθη, ἐχρῶσται ὁ Ἀντώνιος 36,166,704 γρόσια τὰ ὅποια ἐξετίμησεν πρὸ τῶν Καλενδῶν τοῦ ἀπριλίου, κατεσπατάλευσε δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δημόσια χρήματα 631,917,704 γρόσια. Ὁ Ἀπικίος, ἐδαπάνησεν εἰς τὰς ἀσωτείας του 54,250,000 γρόσια. Ἐξετάσας δὲ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων του, καὶ εὐρών ὅτι δεινὸν ἔμενεν ἐμὴ ἐν ὑπόλοιπον, 9,051,648 γρόσια ἐφαρμακώθη, νομίσας ὅτι ἡ ποσότης αὐτῇ δὲν ἐξήκει πρὸς διατήρησιν του.

Κατὰ τὸν Πλίνιον ἡ σύγχρονος αὐτοῦ Δολλία Πικυλίνια ἐφόρει λίθους πολυτίμους ἀξίας 36,146,704, γρόσιων. Ὁ Ιούλιος Καίσαρ ἐχάρισεν εἰς τὴν Σεργιλίαν μητέρα τοῦ μεγάλου Βρούτου, μαργαρίτην ἀξίζοντα 5422,704, γρόσια, ἡ Κλεοπάτρα, μετὰ τοῦ Ἀντωνίου συμποσιζούσα, κατέπεσε μαργαρίτην εἰς ἕως ἀναλελυμένην ἀξίας, 9,041,648, γρόσια. Ὁ δὲ Κλώδιος υἱὸς Αἰσώπου τοῦ τραγωδοῦ, κατέπεσε ἕνα ἐκτιμώμενον 904,064, γρόσια.

Αἱ ἐνδετινὸν ἐξόδευσεν ὁ Καλιγούλας, 9,041,648, γρόσια· ὁ δ' Ἠλιογάβαλος δὲ ἐν ἑμῶν 2,712,416, γρόσια.

Τὸ Ἰχθυοφρεῖον τοῦ Δουκυλλίου, ἐπωλήθη 3,616,592, γρόσια. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου τοῦ ἐδαπάνησεν ὁ Κλώδιος 3,281,648 γρόσια. Ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκίᾳ τοῦ μεγάλου Σκαύρου, ἐπυρπολήθη, καὶ ἡ ζημία του ἐλογαρίστηθ' 90,416,704, γρόσια. Ἀπειρά· πρέπει νὰ ἐξοδεύθησαν διὰ τὸν χρυσὸν οἶκον τοῦ Νέρωνος, ἐπειδὴ ὁ Ὀθων, διὰ νὰ τελειώσῃ ἐν μέρος αὐτοῦ, ἐδαπάνησε, 45,208,240, γρόσια.

Ἐπιγραφή.

ΓΥΚΩΑΠΟΛΛΩΝΙΟ
ΕΙΝΟΥΔΕΥΣ

Τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἐπὶ λίθου μετακομισθέντος ἐξ ἀτ

(*) Οἱ Ῥωμαῖοι διεμέριζον τὸν μῆνα εἰς τρεῖς δεκάδας, καλῶντα, Νόνας, καὶ Ἰδαις.

γνώστου περὶ Σμύρνην τόπου εὗρηκα ἐν τινὶ οἰκίᾳ παρὰ τὸν Μέλητα πρὸ τινῶν μηνῶν. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων φαίνεται, ὅτι ἐχαράχθη κατὰ τοὺς Ῥωμαῖοὺς χρόνους, σημαίνουσα κατὰ τὰ συνήθη ἡμῶν μικρότερα γράμματα, Γυκὼ Ἀπολλωνίου Εἰνουδέως. Ὁ λίθος οὗτος πιθανῶς ἦτον ἐπιτύμβιος. Τὸνομα τῆς κόρης Γυκοῦς εἶναι σπανιώτατον καὶ ἴσως μοναδικὸν εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλληνικὴν κυριωνυμίαν. Ἡ γενικὴ τινῶν κυρίων ὀνομάτων λήγουσα εἰς Ὁ ἀντὶ ΟΥ, ἀπαντᾷται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, ἀλλὰ παλαιολόγως.

Τὸ δὲ Εἰνουδέως, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα κεῖται ὡς θηλυκὸν προφρωνῶς, εἶναι ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς Γραμματικοῖς ἐθνικῶν ὀνομάτων. Ἐσυνεπέρανα λοιπὸν ὅτι τὸ ἐξ οὐ παράγεται τοπικὸν πρέπει νὰ ἦναι Εἰνουδα, τὰ, ἡ, Εἰνουδος, ἡ, ὄνομα συγχείμενον πιθανῶς ἐκ τῶν Ἰωνικῶν λέξεων εἰν καὶ ὀνδός, διότι ἴσως ἡ πολίχνη αὕτη τῆς Ἰωνίας, ἄγνωστος μέχρι νῦν, ἔκειτο ἐπὶ τινος μεγάλης ὁδοῦ καὶ οὐ μακρὰν τῆς Σμύρνης. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τινὰς ἡμέρας εὗρηκα καὶ ἀντέγραψα ἐκ τοῦ παρὰ τὸ χωρίον Χαζηλιάριον Ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου ἄλλην σχεδὸν ὁμόχρονον τῆς ἄνωθι ἐπιγραφὴν δυσανάγνωστον καὶ πιθανῶς ἀνέκδοτον, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αἱ δύο αὗται λέξεις, ἡ πόλις Εἰνουδέων, ὁ δὲ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, παχύτατος ὢν καὶ οὐ καλὸς δὲν φαίνεται μετακομισθεὶς μακρόθεν ποθεν, ἀλλὰ καὶ ἡ θέσις τοῦ τόπου τούτου παρὰ τὴν δίοδον τῶν ὁρέων Σιπύλου καὶ Μαστουσίας, τῶν κλειόντων ἐξ ἀνατολῶν τὴν Σμυρναϊκὴν πεδιάδα, καὶ ὅθεν ὑπῆρχεν ἀναμφιβόλως τὸ πάλαι ἡ μεγάλη ὁδὸς τῆς συγκοινωνίας τῶν Σάρδεων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῆς Σμύρνης, ἡ θέσις λέγω, αὕτη καθ' ἑαυτὴν μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦναι κατοικημένη τὸ πάλαι τοῦτο πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τῶν ἀνασκαπτομένων τεκμηρίων ἀρχαίας οἰκήσεως κατὰ τὰ βόρρεια τοῦ Χαζηλιάρου, ὡς μ' ἐπληροφόρησαν.

Διὰ ταῦτα, μέχρις οὐ ἀποδειχθῇ ἄλλο τι βεβαιότερον ἐκ νεωτέρων ποθεν ἀνακαλύψεων, πιστεύω, ὅτι ἡ παλαιὰ πολίχνη, ἡ κατέχουσα περίπου τὴν θέσιν τοῦ νῦν χωρίου Χαζηλιάρου, ἐλέγετο Εἰνουδα, τὰ, ἡ, Εἰνουδος, ἡ. Προτιμῶ δὲ τὸ πρῶτον κατὰ τὸ Περίκλυστα [Βουνάρβασι], ἄλλο παρακειμενον χωρίον, καὶ Ὑπαιπα [Πυργί], πολίχνην τῆς Λυδίας, κειμένην ὑπὸ τὸ ὄρος Αἶπος ἢ Αἶψου καὶ Σύναντα [Ἀφίον καραϊσάαρ], πόλιν τῆς Φρυγίας, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τοπικὰ ὀνόματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλὰ ὀνόματα τοπικὰ τῆς παλαιᾶς γεωγραφίας κατὰ τὴν μικρασίαν, ἄγνωστα ὡς ἐκ τῶν σωζομένων συγγραφέων, ἀνεκαλύφθησαν ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ νομισμάτων, ὥστε ἐλπίζομενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέσου ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἄλλα πλεονα διὰ χρόνου.

Τὰ Εἰνουδα κατοικοῦνται σήμερον ὑπὸ 80 σχεδὸν οἰκογενειῶν χριστιανῶν καὶ ὡς 15 Ὀθωμανικῶν. Τὸ δὲ θέρος ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ ἐκ Σμύρνης ὀλίγοι οἰκογενεῖαι διὰ τὸ εὐαερον καὶ τὸ χαρίεν τῆς θέσεως.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

ΑΣΤΕΙΑ.

Ἐφθασαν εἰς ἐν πανδοχεῖον δύο νεοί, καὶ ἐζητήσαν γεῦμα, ὁ πανδοχεὺς δὲ μεταξὺ τῶν ἄλλων φαγητῶν, ἔφερε καὶ αὐτὰ βρασμένα· ὁ νεώτερος, ἀνοίξας ἐν τῶν αὐτῶν εὗρεν ὀρνιθοπούλον

καὶ τὸ ἔδειξεν εἰς τὸν ἄλλον. ὅστις τὸν εὐνομβού-
λευσε νὰ τὸ καταπῇ, πρὶν μάθῃ αὐτὸ ὁ παν-
δοχεὺς, καὶ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ πληρώσῃ δεκαπλοῦν
τὸ γεῦμα. ὅθεν ὁ νέος ἀμέσως τὸ κατέπιε με μα-
γάλῃν του εὐχαρίστησιν. Ἀποῦ δ' ἐγευματίσαν
καὶ ἐζήτησαν τὸν λογαριασμόν, λέγει ὁ πρε-
σβύτερος τοῦ νεωτέρου "πλήρωσε καὶ δ' ἐμὲ,
ἄλλως θέλω φανερώσῃν εἰς τὸν πανδοχέα τὴν
ὑπόθεσιν τοῦ ὀρνιθοπούλου, ὅθεν φοβηθεῖς ὁ
νέος ἐπλήρωσε καὶ διὰ τοὺς δύο, διὰ νὰ μὴν
πληρώσῃ τὸ δεκαπλοῦν.

Ὁ ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ Ὁ ΓΕΡΩΝ ἙΘΝΙΚΟΣ.

Καθήμενος ὁ Ἀβραάμ κατὰ τὸ σὺνιθες αὐ-
τοῦ ἔξωθεν τῆς σκηνῆς τῶν περιμένων ξέρον τινα
διαβατῆν, ἴδε πλησιάζοντα γέροντα ἐπὶ τῆς βα-
κτηρίας αὐτοῦ στηριζόμενον· ὑποδεχθεῖς δ' αὐ-
τον φιλοφρόνως, καὶ νύφας τοῦς πόδας αὐτοῦ,
τοῦ ἡτοίμασε δειπνόν· παρατηρήσας δὲ τὸν γέ-
ροντα, ὅτι οὔτε πρὸ τοῦ δειπνου, οὔτε μετὰ δὲν
ἔκαμε οὐδεμίαν προσευχήν· ἠρώτησεν αὐτόν,
διὰ τί δὲν ἐπροσκύνει τὸν Θεὸν τοῦ Θύρατοῦ.
Ὁ γέρων ἀπεκρίθη ὅτι ἐπροσκύνει τὸ πῦρ μό-
νον, καὶ δὲν ἐγνώριζεν ἄλλον Θεόν. Παροργι-
σθεῖς δὲ ὁ Ἀβραάμ διὰ τοῦτο ἐδίωξεν αὐτόν
καὶ τὸν ἐξέθρεν, ἀπροφύλακτον εἰς τὰ δεινὰ καὶ
κινδύνους τῆς νυκτός. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν
δὲ τοῦ Γεροντος, ἔκραξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ
καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὸν ξενισθέντα γέρον-
τα, ὃ δὲ, ἀπεκρίθη, ἐδίωξα αὐτόν, διότι δὲν ἐ-
προσκύνησε ΣΕ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε, ἐγὼ τὸν
ὑπέφερον ἑκατὸν ἡδὴ ἔτη, λατρεύοντα τὸ πῦρ
καὶ ὄχρήμε, οὐ δὲ οὔτε μίαν νύκτα δὲν ὑπέφερες
αὐτόν, ἐνῷ οὐδὲ σὲ ἐνόηλησε;

Ἐκ τούτου λοιπὸν θεωροῦμεν, ὅτι, ὁ Θεὸς
θέλει, νὰ περιποιούμεθα νὰ βοηθῶμεν καὶ ν' ἀ-
γαπῶμεν, ὅλους ἐξ ἴσου τοὺς ἀνθρώπους, ἅνευ
θρησκευτικῆς διακρίσεως.

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Τὰ Ρωσσικὰ παράσημα εἶναι τριῶν εἰδῶν.

Α. Παράσημα αὐλικὰ, (de Cour).

Β. Παράσημα ἀξίας [de Mérite].

Γ. Παράσημα Ἐκκλησιαστικά.

Τὰ αὐλικὰ παράσημα εἶναι κατὰ βαθμολογίαν τὰ ἐ-
ξῆς. α. Τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, ἀποδιδόμενον εἰς Ἡ-
γομόνας καὶ πολλὰ ἐπισήμους ἄνδρας, συστήθην ὑπὸ
τοῦ μεγάλου Πέτρου, τὴν 11, Δεκεμβρίου 1698.
β. Τὸ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, συστήθην ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
κατὰ τὴν 25 Νοεμβρίου 1714 πρὸς τιμὴν τῆς συζύ-
γου του Ἄννης, δίδεται δὲ μόνον εἰς γυναῖκας. γ. Τὸ
τοῦ Ἀλεξάνδρου Νέβου, συστήθην ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πέ-
τρου κατὰ τὸ 1722, εἰς μνήμην τοῦ πρίγκιπος Νόβ-
γοροδ καὶ τῆς νίκης αὐτοῦ κατὰ τῶν Σουηδῶν παρὰ τῷ
ποταμῷ Νῆβα καὶ διανεμηθὲν πρῶτον ὑπὸ τῆς Αὐ-
τοκρατορίσεως Αἰκατερίνης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀν-
δρός τῆς· δίδεται δὲ εἰς πολλὰ ἐπισήμους ἄνδρας, δ'.

Τὸ τῆς Ἁγίας Ἄννης, συστήθην ὑπὸ τοῦ δούκῃς Κα-
ρόλου Φρεδερίκου τοῦ Χολσταϊν-Γοττόρπ (πατρός τοῦ αὐ-
τοκράτορος Πέτρου τοῦ γ.) κατὰ τὴν 14 Φεβρουαρίου
1735 εἰς τιμὴν τῆς συζύγου του Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ
μεγάλου Πέτρου. Τὸ παράσημον τοῦτο ἐκηρύχθη ὑπὸ
τοῦ Παύλου Α. κατὰ τὸ 1796 παράσημον ῥωσσικόν,
ἀπονέμεται δὲ εἰς Κυρίας.

Τὰ παράσημα τῆς ἀξίας εἶναι α. τὸ τοῦ Ἁγίου Βλα-
διμήρου, ὑπὸ τῆς Αἰκατερίνης Β' τὴν 22 Σεπτεμβρίου
1782, συστήθην, διδόμενον εἰς ἔχοντας ἐκδουλεύσεις,
στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ὑπαλλήλους. β. τὸ τοῦ
μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, συστήθην ὑπὸ τῆς Αἰκατε-
ρίνης Β' κατὰ τὸ 1763, ἀπονέμεται δὲ εἰς ἐξόχους
στρατηγοὺς, καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν παράσημον, εἶναι τοῦ Ἁγίου Ἰω-
άννου, τοῦ ὁποίου προστάτης [Protecteur] εἶναι ὁ Αὐτο-
κράτωρ· δίδεται μόνον εἰς Ἐκκλησιαστικούς.

Ἐκτὸς τῶν κυρίως Ῥωσσικῶν τούτων παράσημων ὑ-
πάρχουσι καὶ τὰ ἐξῆς. παράσημα τοῦ θρόνου τῆς Πο-
λωνίας.

Α. Τὸ τοῦ Στανισλάου Πονιατόφσκη, συστήθην τὴν
7 Μαΐου 1765 μετὰ τοῦ ὁποίου εἶναι συνδεδεμένοι ἀ-
ναποσπάστως τὸ τάγμα τοῦ Λευκοῦ Ἄετος, συστήθην ὑπὸ
τοῦ Ε. Βλανόδου κατὰ τὸ 1325.

Β. Τὸ στρατιωτικὸν παράσημον τοῦ Βασιλέως Πο-
νιατόφσκη, συστήθην τὸν Μάϊον 1791.

Ὡς τὰ φυτὰ τὸν στόμαχον πρόσχε νὰ ποτίζης,
Ἀλλὰ ποτὲ μὲ πλησμονὴν νὰ μὴ καταποντίζης.
Δὲν τρέφουσι τὸν ἄνθρωπον ὅσα ἀποθηκεύει,
Ἀλλ' ὅσα εὐκολότερον ὁ στόμαχος χωνεύει.

Τὴν ζωὴν καὶ τὴν υἱεὶν συντηρεῖ μαν ἡ τροφή,
Κατατρέχει δὲ καὶ κόπτει αἰωνίως ἡ τρυφή.

ἔχων τοὺς πόδας σου θερμούς, τὴν κεφαλὴν δὲ κρύαν,
Καὶ τὴν κοιλίαν ἐλαφρὰν, ἅ τρου δὲν ἔχεις χρεῖαν.

Αἱ ἀπυρίαι γίνονται διὰ τῆς ἀεργίας,

Αἱ κακουργίαι δ' ἔπειτα διὰ τῆς ἀπορίας.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Εἰκόρος τιρὸς τοῦ Κεραή.

Ἑλλὰς τὴν σὴν εἰκόνα, ἀθάνατον ὄραν βουλομένη,
Σοῦ μὴ διδόντος, χερσὶν Ἑλλήνος ζωγράφου ὑφῆρπασε.

Ἄγγλος τις περιηγητής, ὡς λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες,
ἀνεκάλυψε νεωστὶ τὸν τάφον τοῦ Ἡρακλείωνος, ὑπασπι-
στοῦ καὶ ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου,
ἐν Ἐκβατάνοις (Ιμαδάν) τῆς Μηδίας, ὅπου ἀπέθανε καὶ
ἐνταφιάσθη λαμπρῶς κατὰ τοὺς ἱστορικούς.

ΠΕΡΙ ΣΦΥΓΜΟΥ.

Σφυγμὸν λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν, εἰμὴ τὴν κίνησιν,
ἢ τὸν παλμὸν τῆς καρδίας, τὸν ὅποιον αἰσθανόμεθα εἰς